

Her Aydınlık Bir Karanlık Taşır Sirtında

– Jolie · 21 Kasım 2017

Hayat dediğin ne ki!..
Bir uçurtmanın gökte kaldığı süre
Bir arının, bir çiçeği okşadığı kadarki zaman
Bir gülmek, bir ağlamak kardeşliğinde
Dört mevsimlik bir hava
Ki en ılıman iklimlerde solunan...
İlk açıldığında gözler dünyaya
Her şey mavi, her şey masmavi görünür göze
Kararmaz hiç gün, bitmez de
Uzayıp giden rayların, asfaltların üzerinde
Hele bir de yıldızlar bakıyorsa gökten size
Oh, her şey ne güzel bu koca boşluğun içinde!..
Batmayan bir güneş, umutlarda sıcak ve parlaktır ya hep
Bu yüzden, geceler aydınlık sanılır meleklerin gözlerinden bakınca
Karıştırılır güneşle, ay ışığı karanlığın en zifiri anında
Sanki hayat her an sabah, sanki hayat sadece ışıktan ibaret...
Ne gül solar, ne bülbül susar hayali uzun süren sevinçlerde
Böyle anlatılır çocuğa hayat, iskemlenin üzerinde
Çocuk da sanır ki, hiç gölge düşmez ayak ucuna
Ne kadar yaşarsan yaşa hep kralısın
Ve dünya hep rengarenk
Ve gök hep mavi ışığın parladığı zamanlarda!..
Oysa her aydınlık, bir karanlık taşır sirtında
Her iyiliğin, bir kötülük taşıdığı gibi ruhunda
Ama henüz öğrenmemiştir çocuk bunu
Bilse ki, büyük bir aldatmacadır dünyanın çarkında dönenler
Doğumdan ölüme dek süren sınavlar içinde
Verilen onlarca kaçamak cevaplarla sınanır kişi
Kurtarır mı insanı bir doğru, bir yanlışı götürünce
İnişe geçen bir hayatın son sayfasında...
Rukiye Çelik/ANKARA
5 Nisan 2016